

Teir jagstra politisk mótstøðufólk

HIGARTIL hava fólk so at siga hvønn dag spurt hvønn annan um nøkur samgonga er til. Hetta gera tey ikki longur. Nú verður bara spurt hvør hevur slitið samgonguna í dag.

LØGMAÐUR hevur als ikki tamarhald á samgonguni. Og tað sum verri er, hann hevur heldur ikki tamarhald á sínum egna flokki. Í veruleikanum er flokkurin hjá lögmanni ikki nakar flokkur. Har eru átta (í lötuni 10) einstaklingar, sum hvør í sínum lagi hava persónlig áugamál at røkja.

MØGULIGA eru teir samdir í einum spurningi. Tað er at jagstra og at jarðleggja allar politiskar mótstøðumenn. Fakfelagsrørslan skal jagstrast og jarðleggjast. Teir almennu stovnarnir skulu somuleiðis jagstrast og jarðleggjast. Eitt syndarligt endamál hjá einum »flokki«, ið enntá loyvir sær at kalla seg fólkaflokkurin.

NÚ ERU tað feløgini hjá lön-

takarum á landi og sjógvi, ið standa fyri skotum, og sum skulu fáa av at vita. Lógin um frítíð við lön skal broytast. Einstaklingarnir í løgmannsflokkinum finna seg ikki í at løntakarafeløgini skulu fáa rentuágóðan av frítíðarpeninginum. Og hesi verða enntá skuldsett fyri at nýta peningin til samfelagsligt undirgravingarvirksemi. Ein fúl skuldseting frá sokallaða fólkaflokkinum vend móti túsdaltals fólki í Føroyum.

HETTA lesa vit í Dagblaðnum mikudagin. Og har verður upplýst, at rentan av frítíðarpeninginum er einar 10 til 15 mió. kr. árliga. Við lóg frá 1986 hava løntakarafeløgini fingið álagt at hava frítíðarpeningin í varðveitslu og harvið fingi tey eisini rættin til rentuna. Men hvussu var so við frítíðarpeninginum áðrenn vit í 1986 fingi nýggju lógina um frítíð við lön?

UPPRUNALIGA var tað postverkið, ið fekk bæði likviditets- og rentuágóðan av frítíðarpeninginum. Vit høvdu eina skipan við frítíðarmerkjum. Hesi seldi postverkið. Arbeidsgevarin skuldi á posthúsið at keypa frítíðarmerki, sum vórðu sett í eina frítíðar-

bók, ið løntakarin sjálvur hevði í varðveitslu. Men fyri einum 15 til 20 árum síðani fóru arbeidsgevarar at taka seg sjálvan til rættis.

TEIR LÖTU nú vera við at nýta frítíðarmerki og frítíðarbøkur. Gjøgnumárið varð løntakarin góðskrivaður fyri frítíðarpeningin. T.v.s. at hann átti frítíðarpeningin standandi, uttan rentu sjálvandi, hjá arbeidsgevaranum. Soleiðis tóku arbeidsgevarar sær sjálvum likviditets- og rentuágóðan av frítíðarpeninginum. Hetta gjørdi teir uttan at spyrja nakran. Og uttan nakra lógarbroyting.

KUNNU vit kalla hetta fyri samfelagsligt undirgravingarvirksemi? Í øllum førum hava

teir í eini 15 til 20 ár tikið millum 10 og 15 mió. kr. um árið frá postverkinum. Ætlanin við broytingini í 1986 var, at løntakarafeløgini skuldu fáa rentuágóðan, sum eina sam-sýning fyri at umsita frítíðarpeningin. Men sjálvandi, peningastovnarnir gera tað helst »ókeypis«. Vinnulívið sleppur so at gjalda kostnaðin yvir útlánsrentuna.

FÓLKAFLOKKURIN lætst ikki um vón tey ári arbeidsgevararnir fóru avstað við bæði likviditets- og rentuágóðanum. Men nú eru tað politisk mótstøðufólk, sum skulu jagstrast og jarðleggjast, og tað er sjálvandi nakað annað hjá tí lítið fólksliga løgmannsflokkinum.

vj.

sosigatey

Gormorin,
Vilmund

«Í dag hava vit onga umbering fyri ikki at taka loysingina. Vit hava sæð, hvønn veg tað ber. Vit verða noydd at taka abyrgd

av okkum sjálvum, um vit skulu trívast her og hava virðing fyri okkum sjálvum. Loysingin hevur ongantið verið meira átrokandi enn í dag», skrivur Vilmund, blaðstjóri á 14. September, í farnu viku.

Ja, skulu vit siga gomorin, Vilmund, ella hvat! Slikt einkisigandi og sjálmótsigandi mæn hava vit nú sæð aftur og aftur í oddagreininum í 14. September, einki óvanligt í tí, men nú bar so av. At blaðstjóri á málagninum hjá tjóðveldisflokkinum hálsfevndi sambandið torir at nevna, at loysingin ongantið hevur verið meira átrokandi enn nú, er frekleiki og sjálvsvanvirðing við lit.

Ja, so avdúkad er hesir setningar fyri allan tjóðveldisflokkinn í dag, at vit eru noyddir til at endurtaka tær. Haldið tykkum framvegis gott fast: «Í dag hava froyingar onga umbering fyri ikki at taka loysingina» og »loysingin hevur ongantið

verið meira átrokandi enn í dag».

Álvaratos, Vilmund blaðstjóri og fyri tað allur tjóðveldisflokkurin: er tað ikki eitt minstakrav, at ein flokkur og ein blaðstjóri lata vera við at reingja veruleikan!

Ti veruleiki er tað, at vit ongantið hava verið so langt frá nakrari loysing her á landi sum just nú. Og orsökina kenna vit, hoast Vilmund og flokkur hansara royna at dylja hana sum mansmorð. Hon er tann, at flokkurin slepti loysingini og øllum sjálvstýriskrøvum, tá hann á undirbrotligan hátt fór undir skjúrtuvelið á sambandinum — og bara fyri at halda javnaðarflokkinn uttanfyri ávirkan. So lítið hevði loysingin at týða

fyri tjóðveldisflokkinn, at tað taldi meira at halda javnaðarflokkinn uttanfyri! Tað er tað einasta, sum flokkurin hevur eftir í síni politisku stevnuskrá.

Vit kunnu gott endurtaka hett áher, so tú fært tað inn við skeið: Allur politikkurin hjá tjóðveldinum í hesi samgonguni hevur havt til fylgju, at vit ongantið hava verið so langt burtur frá loysingini sum í dag, harra Vilmund Jacobsen!

Øllum sleptu tit — øll mál, sum gingi á sjálvbjargnisleið, tveittu tit fyri borð, bara fyri at halda tann flokkinn, sum tit annars røkka longs á sjálvbjargnisleið við, nevnliga javnaðarflokkinn, uttanfyri.

So nú at frygrykla lesar-

unum, at eingin umbering er fyri ikki at taka loysingina nú, er tað reina vrevl og humbukk. Jú, ein umbering er fyri ikki at taka loysingina og fyri ikki at taka eitt tað einasta stig á sjálvbjargnisleið, og hon eitur TJÓÐVELDISFLOKKURIN.

Eingin minni enn tinn egni flokkur hevur sett kilar í sjálvbjargnisleið. Statt nú hin gamli ella tit liggja sum tit hava reitt: í sambandsvøgg, ruraðir í blund. Ja, so sanniliga gomorin, tjóðveldisblaðstjóri, til enn ein nýggjan dag undir skjúrtuveli sambandsflokksins.

14. SEPTEMBER
FØROYSKT TJÓÐVELD